

було не проштовхнутися. Натовпи покупців сунули ескалаторами й коридорами прибраного до свята торговельного комплексу. На кожному поверсі зі стелі звисали іграшкові червононосі олені, що переливалися і виблискували, наче гірлянди. З динаміків лунала популярна різдвяна музика, і найчастіше повторювали «Джингл Белз»*.

Чотирнадцятирічний Ларрі Містері не мав ані сил, ані часу милуватися різдвяним інтер'єром. Із самого рання він сновигав переповненими залами, та ще не купив і половини запланованих різдвяних подарунків.

Раптом у вітрині іграшкового магазину хлопець угледів своє відображення. Високий, худорлявий, чорнявий, ще й темні кола навколо очей... Підліток здався собі схо-

* Ця популярна американська пісенька, написана у 1857 р., — своєрідна візитна картка Різдва. Автор «Джингл Белз», священник Пітер П'єрпойнт, склав її не для Різдва, а до Дня Подяки, що відзначають наприкінці листопада. Виконана учнями недільної школи «Джингл Беллз» так сподобалася публіці, що з часом стала саме різдвяною піснею.

жим на панду. Такий собі виснажений медведик, обвішаний згортками й пакетами.

Йому не завадила б і третя рука, щоб тарганити весь цей вантаж.

«Штучний сніг у спреї є, — підсумовував він подумки, — кульки та гірлянди зі штучною хвоєю і шишками теж купив. А ще ж треба знайти панчохи для подарунків, дзвоники й карамельні тростинки... Ні, я ніколи з оцим не впораюся!»

Ларрі мешкав сам-один нагорі сучасного хмарочоса Бейкер-Паласу, але наразі мусив залишити мансарду для кількадесяти

Агата відповідала на святкові послання родичів.

Ексцентричні члени клану Містері мешкали на всіх континентах, у всіх куточках планети. Відслідкувати всі гілки генеалогічного дерева було неможливо. Але тількино Агата довідувалася про нового Містері, одразу ж чіпляла на великій мапі світу його фотографію і коротке резюме з особистими даними.

Дівчинка витягла зі стосика наступне привітання, з пірамідами Гізи*.

— Це з Єгипту, — зазначила вона, — від тітки Меланії.

Агата взяла чисту листівку з іншого стосика й написала відповідь. Скопіювала адресу на чистий конверт і, запечатавши, опустила у взуттєву коробку, де вже була купа готової до відправлення кореспонденції.

---

* Піраміди Гізи — одна з найвідоміших архітектурних пам'яток Єгипту. Це комплекс пірамід, серед яких і знаменита піраміда Хеопса, — єдине з уцілілих дотепер Семи чудес світу.

Порівняно з Лондоном, усе було набагато більшим, вищим, блискучішим.

А яке тут багатолюддя!

Тротуарами сновигали юрми туристів, рух був надзвичайно жвавим. Неонові знаки й ліхтарі вже світилися, вулиці грали-переливалися люмінесцентними барвами.

— Я впізнаю цю будівлю! — вигукнув Ларрі, показуючи на хмарочос. — Там, на горі, проходив фінальний поєдинок між Людиною-Павуком і його запеклим ворогом, Лікарем Катастрофою!

— Перепрошую?.. — здивовано підняв брову містер Кент.

— Я думаю, він говорить про супергероїв коміксів, — прошепотіла Агата.

— Саме так! У всіх моїх улюблених коміксах дія відбувається тут, у Нью-Йорку... Це так, ніби я теж став персонажем коміксу! На отому хмарочосі Капітан Шляхетність зупинив вторгнення космічних молюсків. А отой став ареною драматичної поразки Людини-Лимона, кислотного нападника!

— Я трохи заздрю вам, — усміхнувся їм чоловік. — Хай хоч звідки ви родом, враження від першої зустрічі з цим містом у всіх однакове. Це особливе почуття. Його важко забути...

Таксі промчало трасою 687, повернуло на бульвар Асторія, і вдалині вималювалися обриси острова Мангеттен*, схожого на кришталевий ліс. Фасади хмарочосів відбивали вогні міста, наче велетенські дзеркала.

* Мангеттенів існує щонайменше два: перший — це острів, а другий — розташований на ньому і декількох ближніх островах район міста. Мангеттен — історичне ядро Нью-Йорка.